

DE POSTRIJDER

Abonnement

Binnen de stad, 7 fr. per jaar.
Buiten de stad, 8 fr.
Een blad afzonderlijk 15 centimen.
De abonnements zijn vooraf betaallbaar.
Aankondigingen 15 centimen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of midden in het blad: 1 fr. den drukregel.

DER PROVINCIE LIMBURG

TONGEREN, DEN 15 APRIL

Klein-kroniek.

Te Landen zullen de liberalen den strijd wagen in de provinciale kiezingen. M. Dewonck, burgemeester van Cras-Avernas, en Piero, eigenaar te Houttain, zijn als kandidaat en... als slaachtoffers aangeduid.

Zonderling.

Zondag, eerste Paaschdag en geboden feestdag, moesten de werklieden der Flandre werken en gisteren morgen verscheen het blad volgens gewoonte. Gisteren echter mochten de werklieden maandag vieren — 't was immers aan de katholieken niet verboden te werken! — en heden morgen is de Flandre niet verschenen.

Het blad uit het Begijnhof vreesde dat het, met op den hoogdag van Paschen zijne werklieden te sluiten, al te katholiek zou geschenen hebben.

Ziedaar weraf het bewijs dat de liberale partij geene politieke, maar eene anti-godsdienselijke partij is.

(Fondsblad).

M. Gouverneur Goupy.

Wat eene geuzenbewaarschool te St-Truiden aan de arme menschen kost.

Men leest in de Gazette van St-Truiden: Wat kost de eene enkele geuzenbewaarschool die te St-Truiden bestaat? De eene bewaarschool kost jaarlijks bij de zes duizend fr. zij kost juist 5912 fr. en 12 cent.

Wat moet het arbbestuur of de armen van St-Truiden die bijna 6000 fr. betalen?

De arme menschen alleen moeten voor die eene bewaarschool betalen de jaarlijksche som van twee duizend vijf honderd tachtig fr. (2580 fr.). Die 2580 fr. zijn betaald geworden in het jaar 1881 en zullen alle jaren van het geld van de arme menschen moeten betaald worden.

Wie moet de overige duizenden franks betalen voor die eene geuzenbewaarschool?

De contributie betalende burgers moeten boven de 2580 fr. van den armen nog over de driehonderd drij honderd franken opbrengen en betalen voor die eene geuzenbewaarschool!!!

En zijn er vele arme kinderen in die geuzenbewaarschool?

Nee, slechts eenige arme kinderen wonen gedwongen die geuzenbewaarschool bij!!!

Ziedaar de waarheid! Is dat niet schandelijk, is dat niet wraakroepend van zoo het geld aan de arme menschen, aan de arme weduwen en wezen af te persen?

En daarenboven vraagt de heer Gouverneur nog eene andere bewaarschool op kleinen afstand van de eerste; schandelijk, schandelijk!!!

De heer Goupy, die zich te Brussel voor de school-inkwistie als een eerste geus heeft losgelaten tegen de katholieken, zou beter gedaan hebben de bovenstaande schoone zaken der gemeentescholen van St-Truiden bekend gemaakt te hebben. M. Goupy, die veel tegen de katholieke arbbesturen in 't algemeen getierd heeft, om ze te beschuldigen dat zij het geld van den arme gebruiken ten voordeele der katholieke scholen, heeft vergeten te spreken van de liberale arbbesturen, die geld, brood, dokter en medecijnen weigeren aan de ouders, die hunne kinderen naar de katholieke school zenden. M. Goupy weet toch zeker wel wat zijne vrienden uitzetten te Velm, te Linden en op meer andere plaatsen!!! Waar zijn de katholieke arbbesturen waarover M. Goupy reekt? De liberale arbbesturen, die den arme erdrukken, zijn gemakkelijker te vinden als men il. In alle geval, M. Goupy, Gouverneur te Hasselt zal eene goede noot (une bonne note) bij de euzen verdiend hebben, die over eenigen tijd zijne afzetting vroegen. Gelukkig de man die zich keert!!!!

tads- & provincie nieuws

Men schrijft ons uit Rummen:

De genaamde A. W. meester-molenaar, eeft zich Vrijdag in zijne woning, bij middel der koord, opgehangen.

De ongelukkige, welke 50 jaren oud en ongewond was, scheen sinds eenige dagen blijken van onzinnigheid te geven.

Men schrijft aan De Onafhankelijke uit kheim:

De vruchtbare akkers onzer Maasvalleivertoonen veel belovend aanzicht; vol hoop en trevedend doorwandelt de landman de velden. De wekkers vooral doen eenen overvloedigen st voorzien; de roggewelden eischen een inder schralen wind en malsch weder. Het gras de klaver zullen bij een weinig gunstig weder rijke opbrengst geven. Tot nu toe heeft de htelijke vorst maar weinig schade aan het n-en steenfruit toegebracht, ter oorzaak van d droogte; een goed fruitjaar zal het zijn, ten het weer voordelig is.

Mochte eindelijk 1882 eens voor goed de al te lange reeks slechte jaren sluiten, die den noesten werkmans zoo diep beproefd hebben!

De doctor Mooren van Dusseldorf zal te Luik zijn in het Hôtel de l'Europe den 28 en 29 april.

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld 183 paarden, 268 koeien, 58 kalveren, 7 schapen, 68 vette varkens, en 865 magere varkens.

Zaak VAUGHAN.

Wij hebben gemeld dat Armand Peltzer bekend had dat hij in de maand november laatsleden, te Parijs, een gesprek had gehad met zijn broeder Leon. Het is niet uit eigen beweging dat Armand die bekentenis gedaan heeft, en eenigen tijd lang heeft hij getracht een abbi te bewijzen.

Ik ben inderdaad naar Parijs geweest, zegde hij, doch ondervraagt den achtereenvolgende man van Antwerpen dien ik vergezeld, hij zal zeggen dan gedurende de drie dagen die wij te Parijs hebben doorgebracht, ik hem geen oogenblik heb verlaten.

Ondervraagd, verzamelde de Antwerpse koopman zijne herinneringen, en verklaarde dat Armand Peltzer onder voorwendsel eene vrouw te gaan zoeken, hem elken avond gedurende een half uur verlaten had. Het is van dit half uur dat Armand gebruik maakte om Leon Peltzer te ontmoeten, met het doel — beweerde hij nu — hem van zijn ontwerp af te brengen!!!

Verleden maandag, rond 8 ure 's avonds, zijn de heeren Willemaers, procureur des konings, Ketels, onderzoeksrechter, en Sondag, griffier, in de gevangenis der Kleine-Karmelieten verschenen.

Leon Peltzer was reeds drie uren in conferentie geweest met M. Van Calster.

M. Ketels deed Leon komen en vroeg hem of hij volharde te beweerden dat de dood van M. Bernays veroorzaakt was door ongeluk of toeval.

Leon antwoordde: Nee, de dood van Bernays is niet het gevolg van een ongeluk. Ondervraag mij vandaag niet verder. Ik stel u eene memorie op, die u de gansche waarheid zal bekend maken met al de noodige bijzonderheden. Echter zult gij begrijpen dat ik die memorie eerst aan mijnen advocaat wil onderwerpen.

— Dat is nu recht, zegde de procureur des konings.

De onderzoeksrechter is dinsdag morgen zeer vroeg terug gekomen en Leon Peltzer heeft hem eene memorie ter hand gesteld bevattende twintig groote bladzijden, geheel van zijne hand geschreven. Die memorie is door hem in dubbel gemaakt; een exemplaar ervan is in de handen van het parket, het andere in die van M. Van Calster die het zal overleveren aan den advocaat, dien hij zal kiezen om Leon te verdedigen.

Dit spel, dat zeer belangrijk is en eene groote rol spelen zal in het proces, werd terstond *in varietat* ondertekend door M. Ketels, zijn griffier en den beschuldigde.

In deze memorie zegt Leon Peltzer, dat de dood van M. Bernays niet door een ongeval werd veroorzaakt. Hij zegt geloofd te hebben, dat hij, dit verdedigingsstelsel tot heden toe moest volhouden, maar door de ontdekking der briefwisseling tusschen hem en Armand na de gebeurtenis, werd deze laatste in een gevaarlijken toestand gebracht, waaraan hij, Leon, een einde wil stellen. Hij verklaart krachtig dat Armand onschuldig is.

Wat Bernays betreft, toen hij in het huis der Wetstraat is gekomen, heeft hij een gesprek met Leon begonnen over de zaak Murray (oriënting eener stoom vaarlijn); Bernays heeft hem erkend en gezegd dat hij hem ging aanklagen, en ging inderdaad naar de voordeur.

Alsdan heeft Leon hem teruggeroepen naar het kabinet en in verbittering een schot op hem gelost met een kleinen revolver, dien hij van de tafel nam.

Leon Peltzer louchent ten stelligste alle rechtstreeksche voorbedachtheid.

Ziedaar den grond van den inhoud der memorie. Leon bekent Armand gesproken te hebben te Parijs, rond half november. Armand was daar gekomen met een achtbaar bewoner van Antwerpen.

BEZOEK IN 'T HUIS DER MISDAAD.

Men schrijft uit Brussel:

Gisteren morgen heeft eindelijk het reeds zoo lang aangekondigd bezoek der justitie, met Leon Peltzer in het huis n° 159 plaats gehad. Men had de zaak geheim gehouden, ten einde allen ooploop van volk te voorkomen en de personen, wier tegenwoordigheid in het huis noodig was, waren eerst den dag te voren, laat in den avond verwittigd.

Leon Peltzer kreeg eerst kennis van het bezoek weinigen tijd voor het uur, vastgesteld, voor zijn vertrek uit de gevangenis.

Van af 7 1/2 's morgens hadden talrijke politie-agenten, de eenen in uniform, de anderen in

burgerskleeren, alsook verscheidene gendarmen post gevat in den omtrek van het huis der misdaad en in de woning zelve. Weldra kwamen MM. Govaerts officier van politie der 3^e divisie en Schuur, de officier van politie die het eerst in het huis der misdaad was gedrongen, den avond der ontdekking van het lijk. M. Ketels verscheen omtrent 9 ure.

Eenige oogenblikken later kwam een clarence-rijtuig met twee paarden bespannen, en waarvan de gordijnen neergelaten waren in vollen draf de Wetstraat afgedren en hield voor het huis der misdaad stil. Een politie-agent deed de portel van 't rijtuig open, en men zag er twee gendarmen in tenue mistappen, daarna volgde nog een derde gendarm, Leon Peltzer, de handen geketend en en overeen gebonden op de hoogte der lendes.

Op het oogenblik dat hij uit het rijtuig stapte hield Leon Peltzer het hoofd op en wierp een vluchtig blik op het huis: hij week een stap achteruit, en het was alsof gansch zijn lichaam beefde. Daarna zag hij naar eenige personen die nabij de ingangdeur stonden, en groette eene dame, bij welke hij verscheidene malen gegaan was om haar huis te huren, gelegen tegenover de statie der Wetstraat.

Leon Peltzer werd in het vertrek der beneden-verdieping gebracht, dat op de straat uitgeeft, en waar hij onder goede wacht geplaatst werd tot de aankomst van M. Willemaers, procureur des konings, M. Van Maldeghem, advocaat-generaal, MM. Laroche, Stenon, en Vlemmeckx, wetsdoksors; MM. Berge, lid der Kamer en de Paire, gemeenteraadshoer, experten-schrikkundigen; Perreboom, expert-landmeter, en Rossel, politie-overste der centrale divisie.

Leon Peltzer werd vervolgens verzocht uit te leggen hetgeen er in het huis had plaats gehad, na de aankomst van M. Bernays.

Hij verklaarde zich te houden aan zijn geschreven memorandum, doch op het aandringen van den onderzoeksrechter, verhaalde hij dat, toen M. Bernays, voor wien hij de deur was gaan opendoen, binnen gekomen was, hij hem eerst had zijnen hoed en zijnen overfrak weg te leggen, die gehangen werden aan den kapstok, in den gang geplaatst.

Daarna verzocht hij Bernays in het kabinet te gaan; Bernays nam plaats in den leunstoel voor het bureau ministre. Leon Peltzer bleef aan zijne rechterzijde staan.

Een alledaags gesprek ontstond: « men sprak over regen en schoon weer, » dit zijn de eigene woorden van den betichte, Bernays, op zeker oogenblik Leon Peltzer gezien hebbende, riep eensklaps uit:

« Maar ik herken u, gij zijt Leon Peltzer! »

« Welnu en dan? » antwoordde deze laatste.

« Gij zijt een falsaris, een vuige bedrieger, » zoo Bernays er bij gevoegd hebben.

« Ik verbied u die woorden te herhalen, » ging Leon voort.

Daarop zou Bernays recht gestaan zijn om te vertellen. Leon plaatste zich voor de deur en verhoed hem uit te gaan. Bernays drong aan, zijn tegenstrever deed hem op zich zelve rondkeren en in een oogenblik van onbewuste opgewondenheid, greep hij een pistool waarvan het schot buiten zijne weet afging. Het schot was gelost op een afstand van 60 centimeters.

Zoo luidt de verklaring van den betichte. Men verzocht vervolgens Leon Peltzer uit te leggen, op welke wijze Bernays gevallen was; een politie-agent verleende zijne hulp om dit duidelijk te maken. De houding van den agent beantwoordde echter niet volledig aan de uitleggingen welke Leon Peltzer gaf, en deze zette zich toen zelf in de houding, waarin, volgens hij beweert M. Bernays zich bevond op het oogenblik van zijnen val. Volgens Leon Peltzer, is Bernays vooruit gevallen na met den recht-erslap gebotst te zijn tegen den hoek van het bureau-ministre.

De agent plaatste zich in de houding aangeduid door den betichte, die hem vervolgens op den leunstoel bracht, om aan de onderzoeksmagistraten aan te wijzen op welke manier hij — alleen — het lijk van M. Bernays in den leunstoel gelegd heeft, in de houding waarin men 't heeft gevonden.

Leon Peltzer verhaalde dat, toen hij Bernays zag vallen, hij weer tot het bewustzijn zijner daden kwam; hij geloofde dat Bernays slechts gekwetst was, en liep naar de eerste verdieping ammoniak halen, om het hem te doen rieken; toen hij echter de hand op het hart van Bernays legde, bevond hij tot zijne groote wanhoop, dat deze opgehouden had te leven.

Leon Peltzer beweert ook dat de bloedloop heeft plaats gehad langs den hals. Daar de waarschijnlijkheid van dit feit, even als van vele andere betwist werd, antwoordde hij slechts: « Ik alleen zeg de waarheid. De dingen die onwaarschijnlijk schijnen, zijn mogelijk en hunne wezenlijkheid kan bewezen worden. »

Leon Peltzer heeft zijne verklaring herhaald, dat hij den avond na de misdaad naar Aken vertrokken en niet naar Brussel gekomen was.

Leon Peltzer heeft gedurende die formaliteiten, die tot ongeveer een uur namiddag geduurd hebben, bewijs gegeven van veel koelbloedigheid en van eene groote vastheid. Hij had een antwoord gereed op alles en scheen aan niets te twijfelen.

(Etoile.)

BINNENLAND

Men schrijft uit Luik, 10 april: Het gefal steenbakkers welke naar Duitschland verhuizen, is dit jaar veel grooter dan de vorige jaren. Bagelijks vertrekken er op de lijnen van den Nord-Belge talrijke troepen naar Dusseldorf en de vallei van de Rhur. Zij nemen hante vrouw en kinderen mede.

— De genaamde Joseph José, die bij de begravenis van M. de Luensmans, gouverneur van Luik door een woedend peerd dat hij wilde tegenhouden gevaarlijk gekwetst werd, is vrijdag avond ten 10 ure overleden.

— Men schrijft uit Hoer:

De genaamde Regnier, Franschman, oud 35 jaar, tot 6 jaar gevangenis veroordeeld voor deelneming aan den handel in blanken en te Hoer opgesloten, is woensdag uit de gevangenis ontvlucht. Regnier was in den hof van den bestuurder aan 't werken. Zieende dat hij een oogenblik niet bewaakt was, en hem toeliet het hoozepad te kiezen. Hij is gevlucht in de richting van Tihange. Terstond zonden telegrammen in alle richtingen en de gendarmen zetten onmiddellijk den vluchteling na.

— Te Nieuw-Orleans is eene tentoonstelling van kleine kinderen geopend. Eene aanzienlijke premie is uitgelooft voor het zwaarst wogende kind. De dagbladen van Nieuw-Orleans deelen de levensbeschrijving mede van de ouders van het prijswinnend kind. Zijn portret en dat der ouders worden langs de straten verkocht. Wij vragen ons af welk nut zulke prijskamp wel kan hebben.

BUITENLAND

Frankrijk.

DOOR EENEN EZEL VERSCHIED.

Dezer dagen was een onderling te Roussoe, bezig met een ezel zijn veld te beploegen, toen hij eensklaps uitgleed en voor het dier neerviel. De ezel wierp zich alsdan op zijn meester en rukte deze met eene beet de helft van het aangezicht.

De ongelukkige man riep luid om hulp en bracht allerlei wanhopige kreten uit. Eene vrouw, die in de nabijheid werkte kwam toegelopen, maar zij was niet sterk genoeg om het dier te dwingen den man los te laten. De ezel had nog den tijd den arm zijns meesters af te bijten.

De toestand van het ongelukkig slaachtoffer laat weinig hoop op geneezing over.

— Een jeugdig handelsbediende, wiens ouders op den Boulevard de la Vilette wonen, kwam in de maand januari laatsleden van de loting terug en had een slecht nummer getrokken.

Die dag was een dag van rouw voor het ongelukkig gezin, die al zijne droomen daardoor in 't niet zag verdwijnen. De moeder vooral was er blijkbaar zeer door getroffen en kon het denkbeeld niet verdragen van haar kind gescheiden te worden.

Men hoopte echter: de jonge mensch was van een zwak gestel en zou zeker afgekernd worden. Men wachtte met ongeduld dat oogenblik af.

Die hoop bleek echter ijdel: de jonkman werd goed voor den dienst verklaard en kon geen redenen van vrijstelling doen gelden.

Zondag laatst, toen de moeder schreide bij de gedachte aan het vertrek van haar zoon, omhelste de vader zijne vrouw en verliet met haastigen tred zijne woning in de richting van het kanaal van la Vilette, waar hij zonder zich te bedenken liet instorten.

Gelukkig hadden twee varens-gasten hem opgemerkt, zij sprongen terstond in een schuit en slaagden er na veel moeite in hem behouden op het droogte te brengen. In een der zakken van zijn jas vond men een papier, aan zijne vrouw gezonden, waarop hij geschreven had:

« De jongen zal niet in dienst gaan, hij is de enige zoon eener weduwe. »

Nadat men hem had doen beloven voortaan van zulke heldhaftige middelen tot vrijmaking van zijn zoon af te zullen zien, deed de commissaris van politie hem naar de rechtelijke woning terug brengen.

Te Parijs is vrijdag een der oudste figuranten van de Comédie-française begraven. Zijn leven was zeer geheimzinnig. Hijaf voor zijn ontbijt en noemmal twee sous aardappelen en twee sous brood. Hij bewoonde eene dakkamer in de rue Sainte-Anne. Men zag hem soms zijn huishouden doen, verkleed in arlekijn en als hij at deed hij een slaaplaken aan, dat hij gelijk een burnous gesneden had. Die zonderting man, die zoo armoedig leefde, speundeerde op de beurs. Men zegt dat hij meer dan 80,000 fr. nalat.

De zegels zijn gelegd op de deur zijner kamer.

Duitschland.

Toen keizer Wilhelm van veldmaarschalk Herwarth von Bitterfeld vernam, dat er eene beweging bestond om te Bonn een standbeeld op te richten voor wijlen professor Busch, die onlangs de keizerin het leven reddde te Coblenz, door eene behendige operatie, teekende hij in voor 5000 mark. H. M. de keizerin schreef in voor 2000 mark.